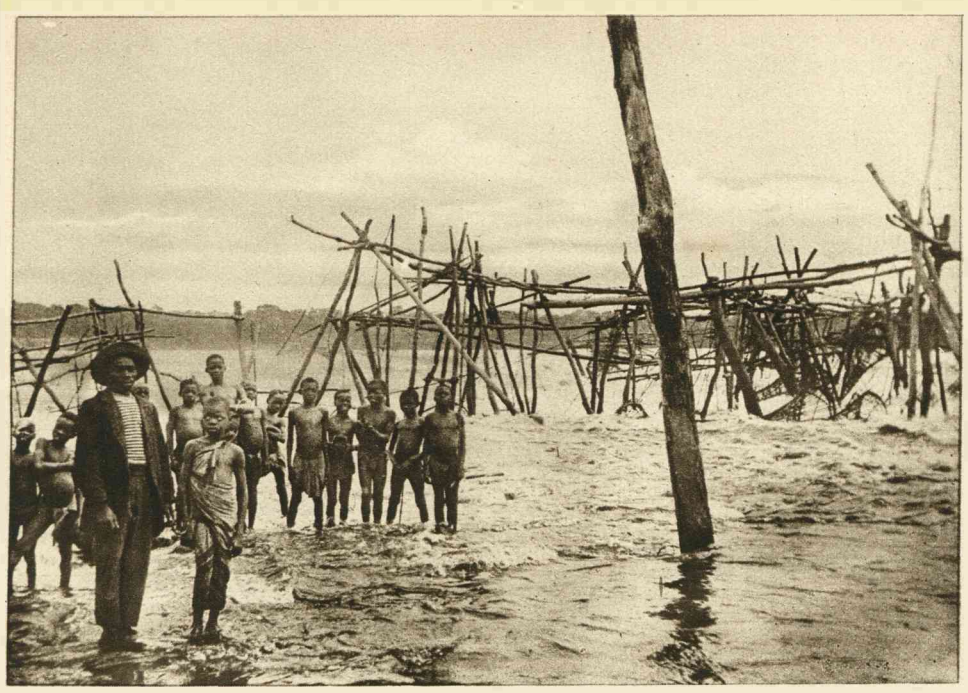
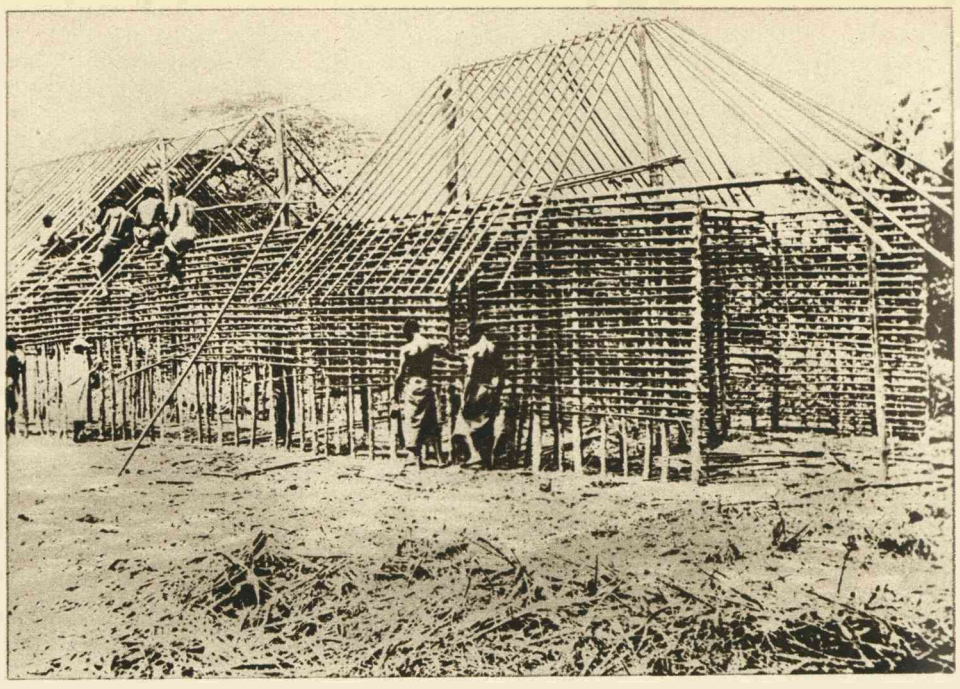

INTERESSANTE FOTO'S UIT BELGISCH-CONGO.

Nu België door Duitschland is bezet en de aandacht in verband met dit feit herhaaldelijk op deze Belgische kolonie wordt gevestigd, vonden wij het niet onaardig — en onze lezers zeker evenmin — op deze pagina enkele interessante foto's uit Belgisch-Congo te reproduceeren. — De afbeelding links geeft een troepje inlanders — visschers — in hun typische „kleeder"-dracht. Op den achtergrond bamboe fnuiken, waarin de visschen gevangen worden. Op de rechter foto ziet men de bewoners van deze Belgische kolonie bezig met het bouwen van hun primitief ingerichte woningen. (*V.F.B.*)

'n OUWE VLAM

door J. T. v. LEIDEN

I.

„Amice!

't Is toch eigenlijk wel wat al te gek, dat we elkaar in zoo lang niet gezien hebben. Zoo langzamerhand ben ik nu vijf jaar getrouwd, en in dien tijd spraken we elkaar niet anders dan een paar maal in vliegende haast; als ik me wel herinner was 't eens even op den Dam, toen we allebei voor zaken in de hoofdstad waren, en een ander maal stonden we samen toevallig op dezelfde tram, in den Haag.

Ik stem toe, dat Groningen en Rotterdam vrij ver van elkaar liggen, en dat we dus niet zoo gemakkelijk er toe komen elkaar eens op te zoeken, ofschoon jij, die als celibataire heel wat meer leegen tijd heb dan ik, je waarlijk wel eens een uitstapje naar het hooge Noorden had kunnen vercoorloven. Maar dat je nog niet eens met mijn vrouw hebt kennis gemaakt, is een omstandigheid die ten spoedigste veranderd moet worden. Ik geloof dat het toeval ons in deze dagen gunstig is: ik heb voor de zomermaanden een klein optrekje gehuurd in den omtrek van de Witte Brug, vlak bij de Scheveningsche Boschjes, en hoop daar met mijn vrouw en de twee jongens van het heerlijke weer te genieten. Doe me een genoegen en schrijf me even met welken trein je komt, dan zal ik je afhalen. Je bent op ieder uur en op iederen dag welkom.

Je zult schik hebben in die twee kleine kleuters van me: gezonde, dikke jongens, die al heel wat kattekwaad uitvoeren. Ze verlangen evenals Marie eens met je kennis te maken, want ze hebben mij je naam al dikwijls hooren noemen.

Tot spoedig dus, naar ik hoop. De groeten van de huisgenooten en van je vriend

Henri Hellouw."

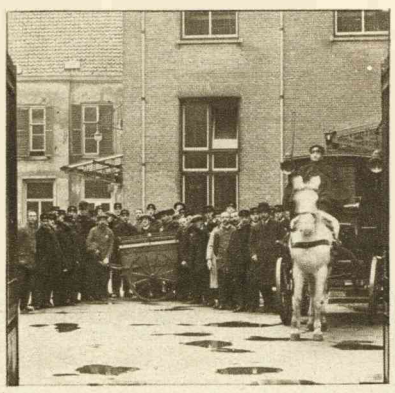
Herman de Groot lag languit op de canapé, en de brief lag open voor hem, op een klein tafeltje.

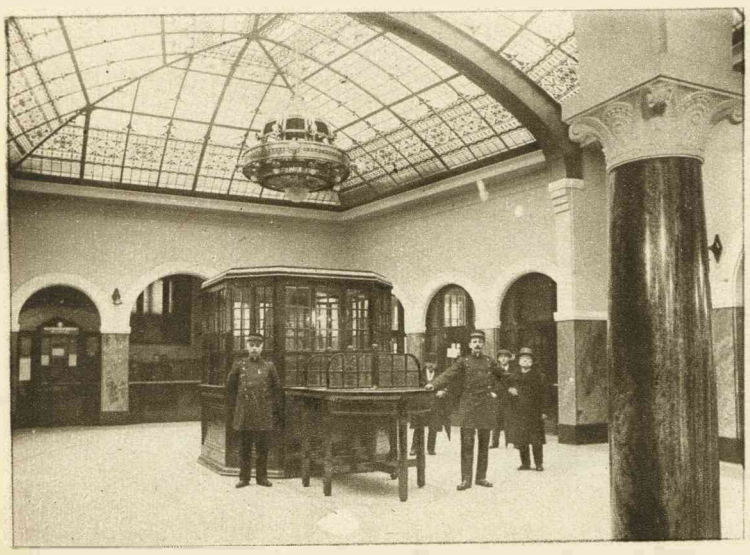
't Was zomer; de warmte kwam in luwe golven binnen door de hoog opgeschoven ramen; buiten klonk het drukke, gonzende stadsgewoel, het ratelen van karren, het bellen van trams, het roepen van stemmen. Maar zooals Herman daar lag, kon hij de straat en de huizen niet zien; alleen de takken van den lindeboom die voor zijn raam stond, en de blauwe lucht, waarin witte zomerwolken dreven.

En nu was het hem alsof het gonzen van de stad plotseling had opgehouden, alsof alleen de zomer er was, en zelfs kwam vaag een zachte geur van viooltjes de kamer binnen. Vreemd, die zoete, bedwelmende geur — was het vandaag niet juist bloemenmart? of geurde die brief zoo wondervertrouwelijk . . . .? Ja, het moest die brief zijn, het was de herinnering die daaruit opsteeg; en nu werd die herinnering opeens zoo duidelijk, dat Herman zelfs de dingen van zijn kamer niet zag: alleen maar de groene lindetakken en de blauwe plek die het raam afsneed van de lucht. Alles veranderde: hij lag nu in de duinen, de linde spande haar groene takken boven hem uit, en de duinviooltjes geurden zwaar en droomerig. 't Was als een vaag visioen van een verren, verren, maar heerlijken tijd. Naast hem zat een lichtblauwe gestalte: hij zag haar nu even zeer duidelijk afgeteekend tegen het wit van haar parasol; hij zag haar lachende, droomende oogen, hij zag ook de blonde haarspranken, krullend van onder haar hoed, omlijstend het blank-rose van haar wangen als met een glorie.

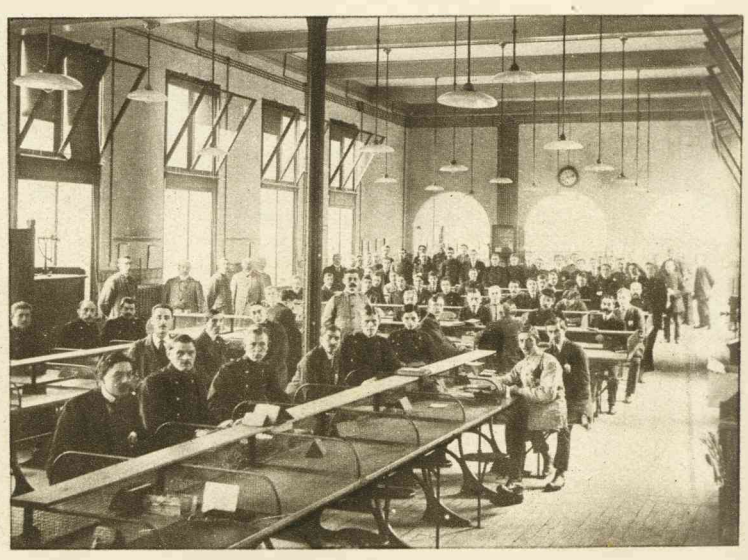

UIT BELGISCH-CONGO.
Gezicht op de hoofdstraat van een dorp. (*V.F.B.*)

DE VERBOUWING VAN HET GROOTE POSTKANTOOR TE 'S-GRAVENHAGE.

Daar het Postkantoor aan de Prinsestraat te 's-Gravenhage in vele opzichten niet meer aan de eischen voldeed, heeft men sommige gedeelten gerestaureerd en vergroot. Onze foto's brengen de gerestaureerde afdeelingen in beeld. Links: de nieuw bijgebouwde hal of wachtkamer, met de verschillende loketten; midden-boven: de afdeeling expeditie met inrij (geheel in- en bijgebouwd achter de Groote Kerk); midden-onder: de directeur van het postkantoor, Jhr. E. J. K. van Lidth de Jeude; rechts: de vergroote bestellerszaal, die zoowel bij dag als avond uitstekend is verlicht. (*foto's Van Tol.*)